

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Rimaszombat, 1900 május 2.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Becses lapja megelőző számában „Előre“ cím alatt vezérezik jelent meg, mely míg egyfelől az elismerés meleg szavaival emlékezik meg arról a már majdnem ténynyé vált dologról, hogy városunkban egy puszta kiadott jelszóra nyomban megalakult a tisztviselők fogyasztási egyesülete, addig másfelől sajnálattal konstatálja, hogy társadalmunk ez idő szerint *vezér nélkül* van.

Legyen szabad e tárgyban nekem is néhány szót kockáztatnom.

Czikkiró vezért kíván a társadalomnak. Ez óhajlás első pillanatra helyesnek látszik, mert mindenki meg van győződve arról, hogy följegyzésre méltó tények csak azon társadalom életében fordulnak elő, melynek tagjai sorából kiváló szellemi és erkölcsi tulajdonságainál fogva a viszonyok előtérbe tolnak egy egyént, a kinek példája után igazodik a nagy tömeg, mely a vezér akaratát érvényesíti. De ne felejtjük el, hogy abban az áramlatban, mely a vezér nyomában keletkezik, még a legmagasabb erkölcsi színvonalon álló akaraterőnek is bele kell fulladnia. Az a theoria tehát, hogy a társadalomnak minden körülmények között vezére volna szüksége, föltételezi azt az akaratot, hogy ott, a hol a társadalom vezér után igazodik: vagy a magasabb akaraterő hiányzik az egyénekből, vagy ha megvan: nem tud érvényesülni, mert az ilyen társadalom egyeduralom alatt nyög.

Én nem akarok hizelegni Rimaszombat lakosainak, — mert van itt baj elég. Vannak kotériák, melyek soha sem fognak egymáshoz fűlni, vannak rétegek, melyeknek összekapcsolására a múlt számtalan hiában való kísérletet tett; vannak a közéletnek hiányai, melyeknek pótlása a jövő feladata, — de mindezen bajok és hiányok mellett is el kell ismernie az elfogulatlan szemlélőnek azt, hogy itt társadalmi absolutismus nincsen. És ez a fejlődésnek legszembetűnőbb symptomája. Mert csakis így nyilhat tér annak az akaraterőnek érvényesülésére, mely nem a „társadalom nyakára nőtt mondva csinált tekintélyek“ lelkében gyult lángra.

A ki a multat és jelent tekinti a jövő alapjának, azt tapasztalhatta, hogy ebben a kis városban már is észrevehető a szellemi erők köz-társaságának csirái, melyeknek ápolása elsőrangú feladata lehet mindazoknak, kik szeretnek önállóan a maguk fejével gondolkodni.

E nyilatkozat úgy tűnik föl, mintha dicséret volna, — mintha rózsás színben látnám a világot, mintha elismerném azt, hogy a mi társadalmi életünk valami magas színvonalon állana. Nem. Ismétlem, hogy igen nagy bajokban leledzünk, — de mégis lehetetlen észre nem vennünk azokat a mozgalmakat, melyek megteremtették az egyleti életet s a humanismus szolgálatába kényszerítették társadalmunk minden rétegének esztét és szívét — vezér nélkül!

Én tehát semmi gáncsolni valót nem találok abban, hogy nincs abszolút vezérünk. Sőt inkább nagyon is huszadik századbelinek tartom azt a tényleges állapotot, hogy a megérett eszmék egyaránt rokonszenvre és pártolásra találnak társadalmunk minden rétegében s egy-egy kipattant népszerű gondolat megvalósítására a küzdők sorában látjuk a szegényt és gazdagot ép úgy, mint a ranglétra alsó és felső fokán álló egyéneket.

Még csak azt jegyzem meg czikkiróval szemben, hogy lehetnek társaséletünk előbbkelői között olyanok, kik valamelyes oknál fogva talán rászolgáltak arra, hogy vezéreknek tekintessenek, — de azt hiszem, hogy oly esetben, midőn egy nemes eszme megvalósításáról van szó, a sulyo-

sabb kifakadás mindazokkal szemben, kik ellenactiót nem fejtenek ki, egy kissé méltánytalan *Simplicius*.

Nyilatkozat.

A „Gömör-Kishont“ folyó évi április hó 26-án kelt 17-ik számában „Előre“ című vezérezikket megjegyzés nélkül hagynunk nem lehet, mert annak iránya tévesztett, irmodora pedig méltatlan és sérelmes.

Rimaszombat város haladásánál eddigelé soha sem az volt a hiba, hogy jözen és egészséges eszmék nem vettek fel, hanem inkább az, hogy a társulási hajlam nem vala kielégítő, a vállalkozási kedv hiányzott és — no, mondjuk meg, — a már megszerzett vagyonnak csak egy kis részét is vállalatokba fektetni a közönség óvakodott.

A fogyasztási szövetkezet eszméje igaz, rég idő óta kísért e város területén, s el kell ösmerni, hogy mindig rokonszenvel fogadtattott. Mi lehet tehát oka annak, miként a fogyasztási szövetkezet eddig meg nem alakult? Igen könnyű megérteni, csak akarni kell. — Rimaszombat város kiesiny város, s lakosságának vagyó nosabb s előkelőbb része a kereskedőkkel részben jó viszonyban, részben rokonságban, de legalább barátságos viszonyban áll. Kiknek érdekeit érinti pedig a fogyasztási szövetkezet létesítése? Első sorban a kereskedőket.

Hát itt a nagy titok, a miért a fogyasztási szövetkezet létesítése czéljából a kezdeményező lépések nem a város közönségének vezető férfiai, hanem kétségtelenül lelkes tisztviselők köréből tétettek meg.

Mindenki elismeréssel kell, hogy fogadja ezen urak sikrászállását; de aki nem tudná, — s úgy látszik, az „Előre“ című czikk írója nem tudja, — kell, hogy megtudja, miszerint eme lelkes férfiak első sorban a hivatalukat és a társadalmat vezető egyének támogatását eleve kikérték s meg is nyerték nemcsak, hanem a legteljesebb előzékenységgel csoportosultak a kibontott zászló alá.

Ily előzmények után jogosulatlanok kell minősíteni az „Előre“ című czikk írójának támadó fellépését a „társadalom álmos közönye által megtett egy-két mondva csinált bálványistenek“ vagy a „hivatalos ranglétra legfelsőbb fokán álló primipillusok“ ellen.

Ami az elsőt illeti, arra elmondhatjuk, amit Kálmán király böles törvénye mond a boszorkányokról, hogy t. i. ilyenek nincsenek; mert akiket társadalmi közéletünk vezetőikül ismer s elfogad, azok ezen polcot becseletes munkásságuk s önzetlenségük által érdemelték ki; a második csoport vezérei pedig, hogy diszes állásukat megérdemlik, azt maga ama tény, hogy tényleg ott vannak, — igazolja.

A kérdéses czikk írója nem jó szolgálatot tett közleményével az alakulófélben álló szövetkezetnek; reméljük azonban, hogy a város lakossága a cikket kellő értékére redukálja; szövetkezetünk e „barátját“ pedig igen kérjük, szíveskedjék jövőben hasonló „támogatásától“ megkímélni, — lehető ellenségeinkkel aztán majd megbirkózunk.

Kelt Rimaszombatban, 1900. ápril 30-án.

A rimaszombati fogyasztási szövetkezet választmánya.

Kubinyi Géza ünneplése.

Rozsnyó város képviselőtestülete május hó elsején nagy ünnepségek közt adta át *Kubinyi Géza*ának diszpolgári oklevelét. — Az ünnepségek *Kubinyi Géza* fényes fogadtatásával kezdődtek, ki a délutáni vonattal a főváros több kiválósága és a vármegye közönségének eliteje által kísérvé érkezett Rozsnyóra, hol a pályaudvarban nagy küldöttség élén *Sziklay Géza* polgármester lelkes üdvözléssel, a polgárság nagy tömegei zúgó éljenzéssel fogadták; 40 fogat élén tartotta ezután bevonulását a feldiszi-tett és fellobogozott városba, a polgárság sűrű sortalái és lelkes éljenek között. A vendégek közt ott voltak *Kubinyi Andor*, *Fáy István*, *Ábrányi Kornél*, *Molnár Béla* orsz. képviselők, *Hámos László* főispán, *Lukács Géza* megyei főjegyző vezetése alatt a megyei központi tisztikar számos tagja, *Görgey László* államvasuti igazgató, *Kun Bert.* forgalmi főnök, *Basilidesz Gusztáv* jolsvai polgármester, *Draskóczy László* főszolgabíró, *Gróf Almásky Arthur* szolgabíró, *Nagy Elemér* főszolgabíró, *Hámos Zoltán*, *Máriássy Gyula*, *Repeckzy Andor*, *Hevessy József*, *Komáromy István*, *Dr. Szeless Ödön*, *Lenygyel Iván*, *Szelezky Zoltán*, *Nagy Iván*, *Máriássy Zoltán*, s mások sokan.

A diszpolgárat egy monstre-küldöttség adta át délután 5 órakor *Nagy Elemér* főszolgabíró fényes uri lakásán *Sziklay Géza* kiemelte *Kubinyi Géza* érdemeit a megyei közélet és Rozsnyó város közügyei körül,

emelkedett szellemű szép beszéde után átnyújtotta a diszpolgári oklevelet, a mely a műipar valóságos remeke. Utána *Kubinyi Géza* felelt a meghatottság benső hangján, visszaemlékezvén gyermekkorára, a mikor itt járt, s mely időből származik a városhoz vonzalma; visszagondol főszolgabíró korában a városban töltött napjaira, a melyek a várossal viszonyát bensőbbé tették, s ebből látja takadni a fát, a melynek egyik ága gyümölcsöt, a diszpolgárságot, a másik egy zsenge bimbót hozott, a melyből az ő szeretete Rozsnyó iránt és e város érdekeinek felkarolására irányuló meleg odaadása fakad. — Zúgó éljen volt a jutalom a szép szavakért, a melyek után az óriási nagy társaság csoportokba verődve élvezte a házigazda és családja pártait ritkító vendégszeretetét.

Este 7 órakor 200 terítékű bankett volt a „Fekete Sas“ nagytermében, de 500 terítékű lett volna, ha a lelkesülő polgárok elfértek volna a teremben. — Az első felköszöntőt *Sziklay Géza* mondotta az ünneplésre, mint Rozsnyó új diszpolgárára és közéletének új vezéreszállására, mire *Terray Gyula* emelkedett szellemben méltatta az ünneplést férfiú nagyságát, őt a fák királyához, a tölgyhöz hasonlítva. — *Kubinyi Géza* emelkedett szellemben, szónoki lendülettel felelt, kiemelve, hogy Rozsnyó város történeti multjánál fogva bánya város, a bányászott kincsek hozták létre jelenjét, ő ma szívek kincseit találta itt! Zúgó éljen és tapsvihar felelt. — Most a sürgönyöket olvasták fel: Lelekes üdvözlötet küldöttek: *Szilágyi Dezső*, *Barcsay Domonkos*, *Fest Lajos*, *Kobos Ferencz*, *Légrády Károly*, *Meyer Károly*, *Köszegi Sándor*, *Schmidt Gyula*, *Szinnyei Merse Pál*, *Mikszáth Kálmán*, *Purgly Sándor*, *Szili Pongrácz*, *Szentiványi Árpád*, mindannyian országgyűlési képviselők, kik egyuttal kimentették magukat, hogy el nem jöhettek az ünnepre a ház alakulása és miniszterelnök pártvezér érdekében, — sürgönyöztek még, kereskedelmi főiskola Nagy-Röczéről, *Szontágh Béla* dobsinai polgármester, *Szinnyei Merse István*, *Specian Gusztáv*, *Csákány József* és neje.

Ezután *Törköly János* tanár sikerült felköszöntőben éltette a város jöltevejét *Gróf Andrássy Dénest*; — *Draskóczy László* lelkesen és lendülettel éltette *Kubinyi Géza*ban a megbízható és tantorithatatlan barátot; — *Komoróczy Miklós* talpraesett és nagy sikert elért szavakkal a rozsnói sajtó részéről éltette *Kubinyi Géza*át, — *Dr. Szeless Ödön* a törvényhozás megjelent tagjait éltette, de szükségét látja, hogy a vidék érdekei melegen felkaroltassanak és a vezérférfiak ez irányban mindent megtegyenek, mert a szív: a főváros, egészséges szervezet, a vidék nélkül értékelen. Mint publicista figyelemmel kísérvé, hogy kik karolják fel a helyi érdeket, s ezek közt első helyen áll *Kubinyi Géza*, ki tettel, észszel, tanácssal, sőt ha kell tollal is, az egyesítő társadalmi munka harciosa, s mint ilyent élteti.

A tetszéssel fogadott felköszöntő után felállt *Fáy István* képviselő, s leartatta beszédével eddigi legszebb szónoki sikereinek babérait. Alig lehet leírni azt a lelkesedést, a melybe a hallgatóit elragadta. A politikai élet harczaiból indult ki, a mely alkalmas, hogy embert embertől elválasszon, s ha ő a közte és *Kubinyi Géza* közt fennálló politikai ellentét daczára a legnagyobb nagyra-becsülést fejezheti ki *Kubinyi Géza* egyénisége iránt, ha a legbensőbb szeretettel eltöltve hajlja meg zászlaját a nemes ellenfél előtt, teszi azt, mert látja, hogy a nyilt és becsületesen őszinte ellenfél azt kiérdemelte, s nemcsak egyénileg, de politikailag is, mert segítette az államhajóját a zürzavaros viharokból esendesebb vizekre vezetni, a hol a békés együttműködés által egy jobb korszak reménye ébred, a melyet ápol a tudat, hogy így a külföldi politikai utak is egy végezébe, a haza szabadságában és függetlenségében fognak egyesülni; — hiszi, hogy a béke munkájában a kard a hüvelyben nem fog berozsdásodni, s a közélet fája nem fog fattyuhajtásokat adni — Fokról-fokra ragadta tovább hallgatóit, végül testvéri jobbot nyujt újra a nemes barátának.

Fáy István szavaira valóságos tombolás tört ki s pillanatig zúgott az éljen. *Komoróczy Miklós* talpraesett szavakban méltatta *Hámos László* főispán érdemeit a megyei kermányzat körül. Hosszas és lelkes éljenzés hangzott fel, őszinte, igaz kifejezése a szeretetnek főispánunk iránt. *Hámos László* főispán sikerült szavakkal üdvözölte a vendég képviselőket, a mi zúgó éljenzésre talált Utána *Komáromy István* szónoki hévvel ünneplte a város polgármesterét *Sziklay Géza*át, ki városa jövőjeért él, ki a mai szép ünnepet rendezte. Lelekes éljenzés után *Ábrányi Kornél* képviselő szólalt fel, s igazi államférfiúi fenköltéssel részletezte a mai társadalmi viszonyokat. Kereste és kimutatta a honfoglalástól még fennmaradt őserőt és ősi erényt, s szembeállította mesteri kézzel a modern haladás polgári erényeit, demokracziáját, és e két nagy elv egészséges összeegyeztetésében látja a magyar géniusz hivatását és jövőjét. Oly mesteri erővel és szellemmel részletezte e nagy probléma feltételeit, hogy hallgatóit lebilincselte, elragadta. *Lukács*

Géza örömteljes és lelkes visszhangot adott Ábrányi szavaira, s végül szép szavakkal éltette a kir. honvédség jelenlévő tagjait, mire *Sebes* honvédkapitány a hadsereg üdvözlését fejezte ki. — Még sokan beszéltek szépen és lelkesen. *Komoróczy* Miklós pedig kifogyhatlan volt palócz imitációival.

A bankett éjjeli 1/2 11 órakor végződött s kezdetét vette a fényes bál, a mely világos virradtig együtt tartotta kifogyhatatlan jókedvben a szép és vig társaságot. Jelen voltak a hölgyek közül: asszonyok: Hámos Lászlóné, Kubinyi Gézané, Gömöri Mária Ida, Alitisz Pálné, Komoróczy Miklósné, Dr. Ruber Józsefné, Maszni Pálné, Korányi Frigyesné, Ghyecz Kálmáné, özv. Solcz Károlyné, Szánthó Józsefné, Juszt Jánosné, Szelezky Zoltánné, Nagy Elemérné, Kubinyi altábornagyné, Onody Károlyné. — Leányok: Kubinyi Rózsi, Kubinyi Sárika, Kubinyi Margitka, Alitisz Arabella, Törköly Irénke, Szilágyi Margit, Penyigey Ilonka, Spéczián Anna Fröhstük Ilonka, Grigeresik Irénke, Szilágyi Margit, Justh Emmike, Onody Ilonka, Ruber Ilonka, Maszny Jolánka.

Ev. ref. lelkészi értekezlet s egyházmegyei közgyűlés.

A gömörmegyei ev. ref. egyházmegye tavaszi rendes közgyűlését ez évben Nagy Pál esperes és *Bornemisza* István vil. tanácsbíró elnökléte alatt Rozsnyón, ápril hó 18-án tartotta meg.

Ugyanitt volt az egyházmegyei közgyűlést megelőző nap délutánján az általános lelkészi értekezlet is, melyre *Csabay* Pál balogi lelkész s ért. elnök hívta meg a kebelbeli lelkészeket. — Az elnöki meghívásra el is jöttek csaknem mindnyájan, ugy, hogy midőn a város által az egyházmegyei közgyűlés és lelkészi értekezlet számára tanácskozási helyül átengedett nagy teremben a városházán összegyűltünk, szinte jól esett látni a nagyszámmal megjelent tagokat s az élnök figyelmet és érdeklődést, melylyel az értekezleten felmerült ügyek tárgyalásában részt vettek. Bár megjelentek volna még azok is, kiket egy vagy más ok kényszerített távol maradni, mert legalább alkalmuk lett volna gyönyörködni, valódi szellemi élvezet találni abban a beszédben, melylyel elnökünk az ért. közgyűlést megnyitotta. — Tartalmával hatott, gyújtott s igazainkért lelkesedni tanított s mindnyájunk szívéből szólott az az indítvány, mely e beszédet jegyzőkönyvünkben megörökítettünk kívánta s a melyet az értekezlet általános helyesléssel egyhangulag el is fogadott.

A szép és tartalmas elnöki megnyitó beszéd után az értekezlet első tárgyát a tisztujítás képezte s ennek alapján elnök és jegyzők állásukról lemondottak. — Azonban az ért. elnök lemondása nem fogadtatott el, mert sokkal erősebben a szívünkhez s az értekezlethez van már ő kötve, minthogy helyéről eltávolozni engednénk, több év tapasztalata tanított meg arra, hogy helyét, az ügyek vezetésében gyakorlottságát, mindenre kiterjedő figyelmét, tapintatosságát senki egy betölteni s annak megfelelni nem képes, mint ő, s kitűnt, hogy az értekezlet a jövőben is csak úgy lesz képes rendeltetésének megfelelni, ha — mint így érte — elnöki székét továbbra is megtartja. De már *Réthy* Andor kálósai lelkész s ért. jegyzőt a közbizalom helyén nem tarthatta meg, mivel az értekezlet megnyilatkozó óhajának ellenére — hivatkozva arra, hogy e tisztét már 5 év óta viseli s e mellett fáradságos is — hivataláról lemondott, s utódjául *Dusza* János hanvai lelkész választott meg. A tisztujítás ily változással megejtetvén, szokás szerint a szakmai értekezletek jegyzőkönyvei olvastatván fel, melyeknek alapján sok és fontos tárgy került megvitatás alá, s hozott felet-tök érdemleges határozatot az értekezlet. — Minthogy ezeknek nagy része az egyházmegyei közgyűlésre terjesztett fel — s az általánosabb érdekekről alább lesz szó — ugyanazért most ezeket mellőzve, még azt tartom szükségesnek e helyen felemlíteni, hogy az egyházfegyelmre vonatkozó alapszabály-tervezet kidolgozására Batta György, Szabó Gyula, *Dusza* János, Búzi Márton és Vattay László ért. tagokból egy bizottság küldetett ki, mely munkáját az őszi értekezleti közgyűlés elé fogja betérjeszteni.

Végül értekezlet még a betérjesztett indítványon s többi helyi érdekű tárgy felett határozván, miután pénztárnokának is megadta, — fáradozását elismerő köszönet nyilvánítása mellett — jelen évről a felelősség terhe alóli felmentvényt, — elnök által az értekezleti közgyűlés be-rekesztett.

Másnap — szerdán — 1/2 9 órakor ünnepélyes isteni tisztelettel vette kezdetét az egyházmegyei közgyűlés. — Az isteni tisztelet az ág. ev. templomban nagy és előkelő közönség jelenlétében tartatott meg, melyen az alkalmi beszédet *Czinke* István rimaszombati lelkész mondta, — alapigéül választván Lukács IX. r. 51—56-ig terjedő verseit. — Maga a beszéd valóságos remeke volt az e nemű egyházi szónoki műveknek. — Alaki és tartalmi tökéletessége, szépsége, kort és alkalmat lebilincselően festő részletei, a helyhez illő alaphangok s szónoki előadásnak ügyes feltalálása és természetes alkalmazása, oly meglepően egymást kiegészítők s egy tökéletes egészet képezők voltak, hogy ugy a beszéd, mint annak előadása a legnagyobb hatást keltették s a ki hallgatta, annak el kell ismernie, miszerint ezen egyházi szereplésével, egyházmegyénk e kiváló terfia már eddig is elért szép sikereit valósággal megkoronázta.

Isteni tisztelet után a közönség egy része, élén az esperessel a városháza tanácstermébe vonult, hol az egyházmegyei közgyűlés a szokásos módon Nagy Pál esperes buzgó imája s a megjelenteknek üdvözlése után megnyitott. — Miután a közgyűlés tagjai igazoltattak s *Czinke* István egyházi beszéde az imákkal együtt, jegyzőkönyvünkben kinyomatni határozatott, — jegyző által az esperesi jelentés olvastatott fel. (Folyt. köv.)

Színház.

Szerdán, ápril 25-én „Ripp van Winkle“, Planquett által megzenésített kedves operette került színre. Ripp szerepében *Falussy* Istvánnal, ki nehéz szerepének igen jól megfelelt, dalai kedvesek voltak. Nem kevésbé jó volt *S. Berczik* Margit Lisbeth, később Alice szerepében; valamint igen kedves jelenség volt a két hegyek szellemje szerepében is. — Derik polgármester szerepét *Tábori* a töle megszokott korrektséggel adta.

Csütörtökön „Buborékok“, Csiky Gergely remek színműve adatott. Tolnai szerepét *Tábori* Emil játszotta, ki a jölekk, de nevével szemben gyöngye férjet igen jól mutatta be. Szidonia szerepét *P. Szepesi* Paula jól játszotta, igen ügyesen ábrázolván a hű fény után vágó, megtörni még bukásában sem tudó nőt. Rábay szerepében *Szabados* a második felvonásban remekelt. Chupon Aladár szerepében *Miklóssy* igen kedves jelenség volt.

Pénteken „A peleskei nótárius“, Gaál József énekes bohózata ifjúsági előadásul adatott, a mi valóban ifjúsági előadás volt, mert az ifjúság egészen megtöltötte a színházat. Zajtay István peleskei nótáriust *Tábori* igen jól személyesítette, a Baczur Gazsi szerepét *Falussy* István igen jól alakította, nem kevésbé jó volt *P. Szepesi* Paula Tóti Dorka szerepében. Nagyon tetszett az ifjúságnak a vasas németek tánca és a *Miklóssy* rektor verses köszöntője. Az előadás összevágó, szabatos volt. A közönség lelkesen tapsolt.

Szombaton a „Bolond“, Rákosi Jenő operetteje került színre. Bimbó szerepében *Tábori* Emillel, ki nehéz, operettebe nem illő szerepét igazi drámai hatással adta. Igen jó volt Pimpilla szerepében *S. Berczik* Margit, dalai — mint mindig — most is kedvesek, elragadók voltak. — Igen rokonszenvesse tette Dirigo sekrestyés szerepét *Miklóssy*. — Az előadás összevágó volt, bár a karénekekből most is hiányzott az összhang. Pedig ez nagy kar, mert a darab zenéje igen szép és így az élvezhetetlen volt.

Vasárnap két előadás volt. Délután népelőadásul a „Gésák“ ismert operette került színre Vunesi szerepében *Miklóssy*val ki kitűnő Vunest mutatott be. *S. Berczik* Margit Mimozáját ismerjük tavalyról, most is kedves volt, mint tavaly. Este az „Arany Kakas“ került második színre, teljesen telt ház előtt. *Tábori* ismét remekelt *Dachselmayer* szerepében, valamint *Miklóssy* is kitűnően alakította a Fűrge Antal fizető-pincéz szerepét. Volt temérdek taps, kihívás, a darab humorja egészen felvillanyozta a közönséget, kik azon óhajjal távoztak, vajha még egyszer adnák az „Arany Kakast.“

Hétfőn félhelyárakkal „Sulamith“ adatott harmadszor. Sulamith szerepében *Berczik* Margittal, ki nehéz drámai szerepét igen hatásosan játszotta. Zingitang szerepében Gara Dezsőt láttuk, ki igyekezett feladatának megfelelni. Absolon szerepében *Falussy* igen jó volt. Azt hogy a karok nem harmonizálnak egymással még érthető, de hogy a Sulamithba a kérők kara egy ecsppet sem harmonizál, ezt nem látjuk indokoltnak, azért talán a karok betanítására jó lenne nagyobb gondot fordítani.

Kedden „Sabin-nők elrablása“ igen kevés számú közönség előtt került színre, pedig e darab maga igen jó, az előadás pedig kitűnő volt. A Rettégi Frindolin szerepét *Tábori* Emil művészi tökélyvel játszotta, nem igen jó volt *Banya* Márton szerepében *Palotay* Gyula, és *Borbála* szerepében *P. Szepesi* Paula. Dr. Szilvássy Béla szerepét *Szabados* igen kedvesen mutatta be, az improvizált verekedés jelenetében ugy ő, mint *Palotay* remekeltek. A jelenlévő kis közönség igen jól mulatott.

Uj világítás.

Az a társadalom, mely egykor laplemente után megelégedett a szuroklámpával, mécsessel, fagygyertyával, ma már annyira elkényesedett igényt, hogy még az elegáns milly-gyertyát is kiküszöbölje szalonjaiból a hatalmas fényű nap- és körégő lámpák kedvéért. De mentül előbbre haladunk, igényeink annál követelőbbek lesznek s szobánkban a huppali fényt szeretnők elővárazsolni. E törekvés sarkalja az emberiséget már évek óta arra, hogy a világítás terén valami olyan újítást hozzon létre, melynek nemesak fénylő-ereje mulja fölül az eddigieket, hanem beszerzési ára is alkalmas arra, hogy a lehető legszelebb körben elterjedhessen. Tehát olcsó és jó. Mert a villamos fény nagyon drága s ha kényelmes is, néha nagy veszedelemmel jár, minek folytán még a gazdagabb társadalommal bíró városokban sem vállalt annyira népszerűvé, hogy a világítást, e máskülönbön elegáns eszközzel rendezkedjenek be.

Ily körülmények között szíves örömmel vesszünk tudomást egy olyan találmányról, mely e téren jelentékeny haladást mutat s kiváló előnyeivel fogva hivatva van arra, hogy a világításnak régóta vajudó kérdését egy időre megoldja.

A szerencés feltaláló *Lenner* Aladár Bécsben élő hazánkfia, ki találmányát magyar földön először Rimaszombatban mutatta be.

Az új lámpa tulajdonképen a régieknek módosítása új égő szerkezettel, minek folytán minden régi lámpánk csekély költséggel átalakítható, fénye azonban négyszerte nagyobb s így 60—80 gyertya fényével ér föl. Előnyei közé tartozik, hogy petroleum-fogyasztása az eddiginél csekélyebb, mert egy liter 15—16 óráig tart s így a 7—8 forintnyi beszerzési árt a megtakarítás csakhamar fedezi. Továbbá fénye tiszta hőfehér, nem lobog, nem füstöl, semmi szaga nincs s kezelése, tisztogatása sém igényel nagyobb óvatosságot, csupán a lángot borító hálólal kell kissé nagyobb gondal banni, mely finomságánál fogva törekény, hanem azért ez is olcsószerrel pótolható.

Egy másik előnye az, hogy ugyszólván önmagát szabályozza, mert ha kanócszát a kellőnél jobban felesvarjuk, a láng visszacsapódik s ez által — minden veszedelem, robbanás kizárásával — mintegy figyelmezteti kezelőjét arra, hogy túl ment a határon.

Lenner Aladár e nagy jövőjű találmányt vasárnap este mutatta be a főgymnásium tornatermében nagyszámu érdeklődő közönség előtt. Az ő „*Pittner*“-nek nevezett lámpája mellett egészen elhalványult a gimnáziumi nagy Sonnenbrennere. Sajnos, hogy csak egy pár készletet hozott magával s így csak megrendeléseket fogadhat el, — de néhány példány mégis maradni fog városunkban, melyekből a lámpa értékéről a közönség később is meggyőződhetik.

Közönségünknek egy része az új találmánnyal szemben bizonyos tartózkodási álláspontot foglalt el; so-kan nem bíznak benne, bár készséggel elismerik, hogy a villamos fénynél szebb s mérhetlenül olcsóbb. De azok, a kik már kipróbálták, a találmánynak óriási jövőt jó-solnak. Értesülünk szerint városunk mérnöke az új lámpával kísérletet tesz az utcán is, hogy vajjon esőben, szélben használható lesz-e? — mert ez időszert még csak az bizonyos, hogy uri szalónok, kaszinók, ebédlők,

kávéházak a *Lenner*-féle lámpánál előnyösebb világító eszközt nem alkalmazhatnak.

Miután a feltalálónak városunkban nincs bizománya, addig, míg ez irányban intézkedhetnék, az esetleges megrendeléseket *Lenner Gyula* főgymnáziumi tanár közvetíti.

Mi, a kik meggyőződünk az új lámpa előnyeiről, nyugodt lélekkel merjük ajánlani olvasó közönségünk figyelmébe.

Hirek és vegyesek.

Megyei rendkívüli közgyűlés volt ápril hó 28-án Hámos László főispán elnökléte alatt. — Élénk vitát keltett a cigányok ügye, s a közgyűlés elhatározta, hogy a kormányhoz sürgősen felír a cigányügy országos rendezése és addig is a vármegyei szabályrendelet jóváhagyása iránt. — A választási fuvarbért a közgyűlés távolság szerint 2 korona minimum- és 10 korona maximumban állapította meg. — A leomlással fenyegető sőregi szikla eltávolítása elhatározatott. — Az árvászéki ügyek érdekében dr. *Szeless* Ödön tb. megyei ügyész tényleges szolgáltatásra berendeltetett. A közgyűlés még más kevésbé jelentékeny ügyek elintézése után a főispán elttetésével zárult.

Elöléptetés. *Ternyey* János, a helybeli posta- és távirtda hivatal derék főnöke a legutóbbi előléptések alkalmával egy fizetési fokozattal előléptetett. — Öszintén üdvözlöljük!

Főigazgatói látogatás. *Dunay* Ferencz tankerületi főigazgató mult csütörtökön városunkba érkezett s a főgymnázium ügyvitelét és tanítását személyesen megvizsgálta. Szombaton — a szerzett tapasztalatok felett való elismerésének nyilvánítása után — elutazott városunkból.

Kinevezés. A rimamurány-salgótarjáni vasmű-egyesület vezérigazgatója dr. *Csesznok* Pál jelenleg nagy-rőcei körösvost az ózdi gyártelephez másodorróssá nevezte ki. — Szívvel gratulálunk!

Elöléptetés. Győrszentmártoni *Stájer* István, a helybeli menteleposztályhoz beosztott hadnagy május 1-én főhadnaggya léptetett elő. Gratulálunk!

Képviselőválasztás. Ugy halljuk, hogy *Kubinyi* Andor orsz. képviselőnek pénzügyigazgatóvá leendő kinevezetése a napokban fog bekövetkezni, s a megüresedett mandátum betöltése előreláthatólag éles harcot fog felidézni, mert a függetlenség párt is jelöltet óhaj állítani s ugy halljuk, hogy e párt részéről a közbizalom *Farkas* Zoltán felé irányul, — politikai éleslátása, nyilt, szókimondó, szilárd, egyenes jelleme azok a tulajdonságok, a melyek pártja figyelmét feléje vonzották. A szabadelvű párt, mint értesülünk, egy nagy értekezleten fog a jelölt kérdésével foglalkozni, a kerület közbizalma szerint dönteni. A sanceokról egyébként korai dolog beszélni.

Halálozások. A mult héten szomorú napokban volt részünk. Április 27-én özv. dr. *Csesznok* Pálné szül. Oserny Borbála városzerte ismert tisztességes 63 éves korában elhunyt. Dr. *Csesznok* Pál rőcei körösvost édes anyját gyászolja az elhunytban, kit nagy részvét mellett temettek el. — Másnap, 28-án *Dusek* Károly helybeli iparos 17 éves kedves leánya *Emma* hunyt el, — s még azon napon betegezte földi pályafutását *Kálnay* Róza 56 éves korában. A gyászbeszéd városzerte mély részvétet keltettek. Nyugodjanak békeben s emlékeztük legyen áldott!

Nagy idők tanuja. *Lenkey* István, volt 48—49-iki honvédszázados ápril 27-én 78 éves korában Jánosiban elhunyt. A tisztességes öreg ur, kit mindenki szeretett s becsült, régóta betegeskedett, de azért csaknem mindennap látható volt városunkban, hol háztulajdonos volt, s a közügyek iránt mindenkor melegen érdeklődött. Nagy részvét mellett temették el Jánosiban. Béke poraira!

Kinevezés. *Hermann* Vilmos, a helybeli posta- és távirtda hivatalnál működő segéd-tiszt, segédelőnorré nevezetett ki. Gratulálunk.

Az orsz. balneologiai kongresszuson, mely ápril 29—30-án folyt le Budapesten, a csizi fürdő igazgatósági tagjai csaknem mindannyian részt vettek. Ott volt *Molnár* József, ifj. *Sütheő* István, *Glósz* Arthur és *Pazár* Andor, s a kongresszus tartama alatt az igazgatóság ülést is tartott, melyen a fővárosi orvosi tekintélyek által ajánlott dr. *Tausz* Bélát a fürdő hivatalos orvosává választották meg. Az új orvos, kinek működése elé az igazgatóság méltán tekint jogos várakozással, már a napokban elfoglalja állását. Ez idén tehát a fürdőben a régi orvos: *Pazár* Andor, dr. *Tausz* Béla és dr. *Szentkirályi* J. fog működni.

A várgedei fürdőt — mint értesülünk — vasárnap, folyó hó 6-án nyitja meg *Klein* S. fürdőtulajdonos. Ha az idő kedvez, bizonyára városunkból is sokan rándulnak ki a fürdőtelepre.

Vizsgálat. A csizi jódfürdőben e napokban hivatalos vizsgálatot tartott dr. *Zelery* István h. járásorvos gr. *Almássy* Arthur szolgabíró és az igazgatóság részvétele mellett. Különösen a lakásokat vizsgálták meg s több, az egészségre káros nedves lakás kiadását betiltották. Ideje volt már, hogy a faluhoz tartozó lakások vizsgálat alá vétessenek, s jó volna a közigazgatási hatóságnak is megszívlelni a *Hajmoss* dr. cikkét, melyet lapunkban mi is közöltünk.

Szerencsétlen esés. A helybeli főgymnáziumban f. hó 2-ikán *Krémer* Z. I. oszt. tan., mikor a tanterembe lépett, megbukott s oly szerencsétlenül esett el, hogy jobb czombesontja eltört. Gyorsan orvosi segélyben részesült s szülei hazaszállították.

Vakmerő cigányok. A kóbor oláh cigányok nálunk még nem vetemedtek oly vakmerőségre, mint mult hó 27-én, mikor két csendőr csaknem áldozatul esett a támadóknak. Igaz, hogy az esetben a csendőrök vigyázatlansága is közrejátszott. A jelzett napon ugyanis Nyustyáról *Franko* Ferencz és *Mikus* Pál csendőröknek 4 oláh cigány férfit és 3 nőt kellett volna beszállítania a kir. ügyészséghez, mert két passzus nélküli lopott lovat találtak náluk. A két csendőr felült a cigányok kocsijára, s utközben a beállott alkonyatot *Cserencsény* közelében arra használták fel a cigányok, hogy hirtelen rátámadtak a két csendőrré, azokat lefegyverezték és

agyba-főbe ütötték vasdarabbal, fakaróval és a fegyverekkel. Az így ellátott s tehetetlené vált esendőroket ledobták a kocsiról s elváltak a vakmerő ezígyányok. A könnyebb sérüléseket szenvedett Frankó Ferencz társát, — kinek fején öt sebből ömlött a vér s a koponyacsontja is megrepedt, — támogatta és nagy keservesen elvándoroltak a város végéig, itt aztán összeesett a súlyosan sérült esendő. Este 10 óra tájban szállították be a sérülteket a kórházba, hol rögtön orvosi segélyben részesültek, s f. hó 1-én Langhoffer Viktor kir. aljárásbíró kihallgatta őket. A Mikus sérülései veszedelmesnek látszottak s a nagy vérvesztés következtében a különben erőteljes ember annyira elgyöngült, hogy alig tud mozdulni.

Uj menetrend. F. hó 1-e óta életbe lépett az új menetrend, mely szerint a helybeli állomásról Budapest felé indulás reggel 6 óra 37 p. és 8 óra 15 perczkor. (Érk. Bpest 12 ó. 50 p.), délelőtt 10 óra 46 p. (Érk. Bpest 7 ó. este), délután indul 3 óra 11 p. és 4 óra 36 p., (Érk. Bpest 9 óra 20 p.), este indul 7 óra 25 p., (Érk. Bpest reggel 5 óra 20 p.), Miskolcra naponta 4-szer lehet menni; reggel 6 óra 37 p., (Érk. 9 óra 27 p.), 10 óra 46 p., (Érk. 1 óra 45 p.), délután 3 óra 11 p., (Érk. 5 óra 55 p.), este 7 óra 25 p., (Érk. 11 óra 50 p.) Érkezik ide vonat Miskolc- és Budapest felől reggel: 7 óra 55 perczkor (uj), 9 óra 45 p., 12 óra 10 p., délután 1 óra 55 p., 4 óra 35 p. (uj), 6 óra 10 p., este: 8 óra 50 p. és 10 óra.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati állami anyakönyvi hivatalnál 1900. április havában következő születések, házasságok és halálozások jelentettek be: Született összesen 13 gyermek, ebből fiú 6, leány 7; törvénytelen 2 fiú, 2 leány. — Házasságot kötött: Fekete Éde és Picard Adél vegyesvallásuak. Svehla Lajos és Ács Evelin vegyesvallásuak. — Elhaltak: Sinkó Anna 3 éves, *Mazsek Mária 66 éves, öz. Benye Józsefné 71 éves, *Szlezsák József 65 éves, Radócz József 1 éves, Farkas Mária 2 éves, Varga Józsefné 41 éves, Rábely Miklósné 51 éves, *Zasieczky Mária 8 hónapos, *Brida Herman 41 éves, Lehoczky Pál 11 hónapos, id. Kálmán Frigyes 83 éves, *Pilis Györgyné 23 éves, *Oláh Mária 33 éves, Feklyás Ilona 1½ éves, Dusek Emma 17 éves, öz. dr. Csesznok Pálné 63 éves, Kálnay Róza 56 éves, *ifj. Ruznyák András 20 éves, *Pupala Teréz 1 napos. — A *gal jelöltek a helybeli kórházban haltak el.

Előmunkálati engedély meghosszabbítása. A kereskedelemügyi miniszter a sajobólgyi villamosági részvénytársaság rozsnói ezégnék, a magyar kir. államvasutak Rozsnó állomásától Jólész és Kraszna-Horka-Váralja, esetleg Kraszna-Horka-Hosszurét, továbbá Dernő és Kovácsvágás irányában Lueskáig vezetendő keskeny nyomtávu villamos üzemű vasutvonalra az 1899. évi március hó 14-én kelt rendeletével kiadott előmunkálati engedély érvényét a lejárttól számítandó további egy év tartamára meghosszabbította.

Életuntségéből a halálba. Hávrilón, Uj-Antalvölgy szomszédságában, Raesók János nevű napszámos, április 25-én délután tehenét legelőre kieresztvén, a ledótt kóttal az ölben felakasztotta magát. Szerencsére a közelben krumpli ültetéssel foglalkoztak a szomszédok, azok közül egyik az ölhoz ment, s kinyitotta az ólat, hogy megnézzék, vajjon ki van-e bocsátva a tehen. Nagy ijedelmére ott látta csingve Raesókat, mire nagy lármát vert, s a többiek is elszaladtak, s a kötelet hirtelen levágták, s így, a már többször megkísérelt ily nemű haláltól Raesókat ismét kiszabadították.

Gondatlanság áldozata. Resutyik András ujtalvölgyi gyári munkás neje, feléves leánygyermekével kiment a hegyoldalba krumplit ültetni. Gyermekét egy lepedőbe polyázta, — nem törődve azzal, hogy a csecsemőhöz közel a tűz parázsa éledez, — munkáját szorgalommal végezte. Ezen idő alatt a csecsemő a lepedőben megunta az egy-helyben fekvést, nyugtalankodva a tűzbe gurult; fején s többi testrészein, súlyos égő sebeket szenvedett. Az égési sebeket azonnal zsírral megkenték, felgyógyulásához azonban kevés a remény.

A főváros könyvvásárlása. Köztudomás, hogy ez évben indul meg b. Eötvös József összes munkáinak első végleges teljes kiadása, melynek jövedelme b. Eötvös Loránt nagylelkűségéből a „Tanítók Háza“ javára fordítatik. Budapest székes-főváros tanácsa most elhatározta, hogy a kiadás az összes fővárosi közszégi iskolák számára megszerzi. Így a főváros *kilencvenhat* példányban fizetett elő iskolái számára. A nemes példát bizonyára követni fogják a megyék és vidéki városok is, mert nincs magyar író, kinek művei az ifjuság szellemére és erkölcsére nemesítőbben hatnának, mint épen Eötvös munkái. De a kiadás jótékony ezéjja is kívánatosá teszi, hogy a megyék és városok megszerezzék e munkákat iskoláik számára, ilyképen támogatván a nélkülözéssel küzdő derék magyar tanítókat. Vajha minél több törvényhatóság követné Budapest székes főváros példáját.

Nyilvános számadás. A polgári olvasókör helyiségeiben 1900. évi április hó 7-én tartott működvelői előadás alkalmával a bevétel volt 208 korona, a kiadás volt 101 korona 63 fillér, maradvány 106 kor. 37 fillér. Felülfizettek: id. Institúrisz Endre 4 koronát, id. Rábely Miklós 2 koronát, ifj. Glaufl Pál 1 k. 20 fillér, Faesinay József 1 k. 20 fill., N. N. 1 kor., Bánik György 80 fillért, összesen 10 kor. 20 fillért, mely adományokat köszönettel nyugtázzuk. *Rónay Gyula* polg. olv. kőri pénztárnok.

A trieszti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) t. évi április hó 7-én tartott 68-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1899. évi mérleget. Az előtűnk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1899. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőke összege 483.973.169 korona és 56 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 19.724.336 korona 19 fillérre ruhtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 10.003.809 korona 90 fillérrel 124.700.392 korona 59 fillérre emelkedett *A tűz-biztosítási ágbán* a díjbevétel 18.128.170 korona 40 fillér volt, miből 7.728.542 korona 64 fillér viszont-biztosításra fordítottatott úgy, hogy a tiszta díjbevétel 10.399.627 korona 76 fillérre rugott, mely összegből 6.482.000 korona 91 fillér mint díjtartalék minden tehertől menten, a jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege: 74.455.970 korona 86 fillér. *A szállítvány-biztosítási ágbán* a díjbevétel kitétt 7.730.895 korona 18 fillért, ebből viszont-biztosításra fordítottatott 3.346.580 korona, úgy, hogy a

tiszta díjbevétel 4.384.315 korona 18 fillérre rugott, mely összegből 2.549.074 korona 44 fillér helyzetett tartalékba. *Károkkért* a társaság 1899-ben 28.174.407 korona 04 fillért folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 661.663.927 korona és 90 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 123.186.550 korona 69 fillér esik, mely összeget a társaság 181.032 káresetben fizette ki. *A nyereség tartalékok* közül, melyek összesen 14.034.239 korona 11 fillérre ruhtak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5.250.000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyamigadozására alakított tartalék, mely a 2.507.733 korona 74 fillér külön tartalék, ugy szintén az évi nyereségből kihatott 413.251 korona 38 fillérrel 8.624.239 korona 11 fillérre emeltetett fel: továbbá felemlitendő még a 160.000 koronát kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges esökkenését kiegyenlítsé. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elsőrangú értékekben vannak elhelyezve, az idei áttalások folytán 153.073.167 korona 61 fillérről 162.608.919 korona 18 fillérre emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések 29,782.502-61 fil.
2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök — — — — — 14,246.324-74 fil.
3. Letéteményez. értékpapírokra adott kölcsönök — — — — — 1,466.107-99 fil.
4. Értékpapírok — — — — — 103,401.469-40 fil.
5. Tárca váltók — — — — — 814.150-26 fil.
6. A részvényesek biztosított adóssle-velei — — — — — 7,350 000— fil.
7. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával — — — — — 5.548.364-18 fil.

Összesen: 162,608.919 18 fil.
Ezen értékekből 42 millió korona magyar értékekre esik. A mint a jelentésből kitűnik, a társaság a betöréssé lopás elleni biztosítás üzemet is felvette ügykörébe. Erről a legközelebbi szétküldendő körlevelek fognak bővebb felvilágosítást nyújtani.

A szerkesztésért ideiglenesen felelős: RÁBELY MIKLÓS.
A lapot közleményekkel ellátja: A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG.

Magán-hirdetések.

Lakváltoztatás.

Alólírott tisztelettel hozom a n. é. közönség, valamint t. megrendelőimnek tudomására, hogy lakásom és

férfi-szabó műhelyemet

e hó 1-től a Deák Ferencz-utczából a **Jánosi-utczában** levő **Husek Ferencz-féle házba** helyeztem át. Rimaszombat, 1900. május 1.

REMENYIK SAMU, férfi szabó.

Csiz fürdőben

a „**Nedeczky-telepen**“ nagy **üzlethelyiség** raktárral 1900. május 1-re jutányos feltételek mellett kiadó, ezen régi gyógytár helyiség fűszer-, borkereskedésnek és czukrárdának igen alkalmas. A **bérház** is 30 butorozott szobával **bérbeadandó**, esetleg **eladó**. Tudakozódní lehet Csizben, a „**Nedeczky-telepen**“.

Eladó.

A méltóságos jászóvári prépost **harkácsi gazdaságában**

100 köből „Magnum-bonum“

válogatott **krumpli** 3 korona 20 fillérjével eladó. Ugyanott **megvételre kerestetik** 10 köből **vetni való búkköny**. Minta az ár megjelölésével a fenti ezimre kérétek. **Posta:** helyben, vasutállomás: Tornallya.

Eladó.

Rimaszombatban, az új **Hunyady-utca** mindkét oldalán több szép fekvésű, egészséges lakásra alkalmas **háztelkek** — **elfogadható áron** — **eladó**, esetleg azokon 3—5 szobás lakás azonnali felépítését a szükséges mellékhelyiségekkel, 7—8, esetleg még nagyobb fronttal, 3000—6000 frtig elvállalom. Ertekezhetni lehet alant jegyzett tulajdonosnál.

Elárusítok mindenféle **gazdasági gépeket** legjutányosabb árak mellett **részletfizetésre** is.

Egyszersmind az elsőrangú „**trieszti általános biztosító társaság**“ (Generali) gömörmegeyi főügynökségét (kötvénykiállítási joggal) birom, abban a helyzetben vagyok, mindenemű biztosításokat, u. m. **épületek, ingóságok és törzsbiztosításokat**, — továbbá **életbiztosítást** és **balesetbiztosítást** legolcsóbb és legelőnyösebb feltételek mellett eszközölhetni.

A beállt

jégidény

alkalmával a **magyar jég- és viszontbiztosító részvénytársaság** a gömörmegeyi főügynökséggel ruházott fel, — jégbiztosításokat legelőnyösebb díjak mellett legpontosabban és leggyorsabban eszközölök.

Az eddig irántam tanusított jóakaratu pártfogást megköszönve, vagyok

teljes tisztelettel

KOHN ALBERT fakereskedő

17—*

és a trieszti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali) gömörmegeyi főügynöke

Fürdőmegnyitás.

Tisztelettel van szerencsóm a mélyen tisztelt közönség becses tudomására adni, hogy a tulajdonomat képező

várgedei gyógy- és gőzfürdő

1900-ik évi május hó 6-ik napján, vasárnap zene mellett ünnepélyesen megnyitattik.

Gondoskodtam kitűnő **keresztény szakácsról, kinek a konyhát átadtam**; továbbá valódi zamatos borok és kőbányai Dreher-féle sör pontos és a legkényesebb igényeket is kielégítő kiszolgáltatásról, jutányos árak mellett.

Gőz- és kádfürdőknél a tisztaságra kiváló gondot fordítok.

Igyekezetem és az előnyös vasuti összeköttetés, valamint fürdőmben feltalálható gyógyulás és kényelem, reménylenem engedik, hogy a n. é. közönség kegyes leendő becses pártfogásában részesíteni, melynek kiérdemlése és megtartása legfőbb törekvésem leendő.

Szoba-árak: 50 krtól 1 frt 50 krig naponként; hosszabb időtartamra tetemesen olcsóbb.

Fürdő árak: Gőzfürdő személyenként 50 kr. Kádfürdő I. oszt. 50 kr. II. oszt. 30 kr. személyenként.

Érkezés: reggeli, ebéd, vacsora 1 frttól feljebb naponként.

A gőzfürdő használati ideje:

Vasárnap, hétfőn, kedden délelőtt férfiak, délután nők; — szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton délelőtt nők, délután férfiak.

A kádfürdő naponként reggel 6 órától este 8 óráig használható.

Naponként kitűnő térzene.

Tisztelettel

Klein Sámuel,
fürdőtulajdonos.

Hirdetmény.

Rimaszombatban, a Losonezi-utczában 23. sz. a. fekvő **emeletes lakház**, a mely külön földszinti és külön emeleti lakosztályból áll, az ahhoz tartozó és 4 lóra berendezett istállóval, kocsiszinnel és kerttel **szabad kézből eladó**, esetleg folyó év **november hó 1-től** hasznabérbe kiadó. Ertekezhetni **Marton János** tulajdonossal.

1—3

Hirdetmény.

1901. sz. — A nagyrőcei kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dr. Egressy Sándor ügyvéd** végrehajthatónak **Csernok Antal** végrehajtást szenvedő elleni 140 frt — kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőcei kir. járásbírószág) területén levő Jolsva város határában fekvő a Csernok Antal, Amália, Ludmilla, Anna és Angella, öz. Csernok Antalné szül. Rainer Zzuzsanna és Dr. Valaszky Lajos orvos tulajdonát képező jolsvai 32., 463., 838., 905., 1214. és 1369. sz. tjkbe foglalt ingatlanokra az árverést **1818 frt — kr.-ban** ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi **május hó 14-ik napján** délelőtt 9 órakor Jolsván, a városházában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőczen, 1899. évi december hó 19-ik napján.

A nagyrőcei kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság.

Dessewffy, kir. jbró.

